

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. rugsėjo 11 d. Nr. 21RE2- (AG2-103/15-2023)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vilijos Astrauskienės, Lauros Bernikienės,

2023 m. rugsėjo 11 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo A. L. skundą atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 26 d. sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2023 m. rugpjūčio 3 d. sprendimu Nr. P2-63 (AG2-103/15-2023) priimtas nagrinėti pareiškėjo A. L. skundas (1 t., b. l. 1–4), kuriuo prašoma:

1) panaikinti Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 26 d. sprendimą atsisakyti priimti pareiškėjo prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą (toliau – ir Sprendimas);

2) įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2023 m. liepos 21 d. prašymo išduoti statybą leidžiantį dokumentą (reg. Nr. SRA-35-230721-00250, toliau – ir Prašymas) priėmimo klausimą.

Pareiškėjas skunde nurodo, jog jis nuosavybės teise valdo žemės sklypą, kurio kadastro Nr. (*duomenys neskelbtini*), paskirtis – kita, naudojimo būdas – vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos, ir jame esančius ūkinius pastatus, kurių unikalūs numeriai (*duomenys neskelbtini*) ir (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Statiniai). Statinių statyba yra užbaigta 100 procentų ir tai patvirtina 2023 m. gegužės 23 d. deklaracija apie statybos užbaigimą Nr. (*duomenys neskelbtini*). Paaškina, jog pareiškėjas nusprendė pakeisti Statinių paskirtį iš pagalbinio ūkio paskirties pastatų į gyvenamosios paskirties pastatą (dviejų butų), todėl projektavimo įmonėje UAB „Projektas Tau“ užsakė projektą. Įmonė parengė Blokuotą pagalbinio ūkio paskirties pastatų (unikalūs numeriai (*duomenys neskelbtini*) ir (*duomenys neskelbtini*) paprastojo remonto (apjungiant į vieną turtinį vienetą) ir paskirties keitimo į gyvenamosios paskirties (dviejų butų) pastatą, (*duomenys neskelbtini*), projektą (toliau – ir Projektas), kurio pagrindu turėjo būti atliekami paprastojo remonto statybos darbai ir Statinių paskirties keitimas.

Nurodo, kad per Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinę sistemą „Infostatyba“ (toliau – ir IS „Infostatyba“) atsakovei pateikė Projektą kartu su Prašymu išduoti statybą leidžiantį dokumentą. Atsakovė, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatomis, Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 27 straipsnio 8 dalimi, Sprendimu atsisakė priimti pareiškėjo Prašymą dėl to, jog nesumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka. Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka, mano, kad jis neteisėtas ir nepagrįstas, kadangi nagrinėjamu atveju įstatymas nenumato savivaldybių infrastruktūros plėtros mokesčio. Paaškina, kad Prašymas išduoti statybą leidžiantį dokumentą buvo

pateiktas ne naujam statiniui statyti ir ne esamiems statiniams rekonstruoti, o keisti statinių paskirtį ir atlikti paprastojo remonto darbus. Teigia, kad atsakovė neteisingai taikė Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo bei Statybos įstatymo 27 straipsnio 8 dalies nuostatas, nepagrįstai pareikalavo iš pareiškėjo sumokėti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką. Be to, Sprendime atsakovė nenurodė jokių argumentų, dėl ko buvo prašoma pateikti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos sumokėjimą įrodantį dokumentą, nes atliekant paprastąjį remontą Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymas tokios įmokos nenumato.

Pareiškėjas teigia, kad Sprendime abstrakčiai nurodytas teisinis reglamentavimas, kuris nesusietas su konkrečia faktine situacija, todėl Sprendimas nelaikytinas išsamiau ir suprantamu. Sprendimas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose keliamo administraciniam sprendimui motyvuotumo ir pagrįstumo reikalavimo, todėl privalo būti naikinamas kaip neteisėtas.

Atsakovė Kretingos rajono savivaldybės administracija atsiliepimu (1 t., b. l. 86–89) su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad pareiškėjo Statiniai nepatenka į Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2 dalyje nurodytas statinių kategorijas, kai įmoka nemokama.

Nurodo, jog vadovaujantis Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 3 dalimi, nuo savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos atleidžiami statytojai (vystytojai), kai pagal savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartį jų lėšomis suprojektuotos, pastatytos ir (ar) įrengtos savivaldybės infrastruktūros išlaidos yra ne mažesnės, negu apskaičiuota savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka. Pažymi, kad byloje nėra pateikta duomenų, jog pareiškėjas būtų sudaręs su Kretingos rajono savivaldybės administracija infrastruktūros plėtros sutartį.

Pažymi, jog vadovaujantis Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 4 dalimi, Kretingos rajono savivaldybės tarybos 2022 m. vasario 24 d. sprendimu Nr. T2-74 patvirtinto Kretingos rajono savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo 13 punktu, pareiškėjo Statiniai taip pat neatitinka Savivaldybės tarybos sprendimu numatytų atvejų, kai savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama.

Nurodo, jog remiantis Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodika (toliau ir – Metodika), patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. gruodžio 30 d. nutarimu Nr. 1475, pareiškėjas dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo su prašymu turėjo kreiptis į Kretingos rajono savivaldybės administracija ir ją sumokėti dar iki Statinių, dėl kurių kilo ginčas, statybos darbų pradžios.

Tvirtina, jog priimtas Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas.

Pareiškėjui ir atsakovei apie posėdžio vietą ir laiką pranešta tinkamai (1 t., b. l. 76–81). Pareiškėjas prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovė taip pat neprieštaravo dėl posėdžio formos (1 t., b. l. 4, 82). Atsižvelgiant į tai, byla išnagrinėta rašytinio proceso tvarka.

Skundas tenkintinas.

Nagrinėjamos administracinės bylos ginčo dalykas – Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 26 d. sprendimo, kuriuo atsisakyta priimti pareiškėjo 2023 m. liepos 21 d. prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą, teisėtumo nustatymas bei įpareigojimo atsakovė iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2023 m. liepos 21 d. prašymo išduoti statybą leidžiantį dokumentą priėmimo klausimą pagrįstumas.

Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašai patvirtina, kad pareiškėjui nuosavybės teise priklauso žemės sklypas (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*), ūkinis pastatas (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*), ūkinis pastatas (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*), esantys *(duomenys neskeltini)* (1 t., b. l. 5–7).

Pareiškėjo užsakyму UAB „Projektas Tau“ parengė Blokuotų pagalbinio ūkio paskirties pastatų (unikalus numeriai *(duomenys neskeltini)* ir *(duomenys neskeltini)*) paprastojo remonto (apjungiant į vieną turtinį vienetą) ir paskirties keitimo į gyvenamosios paskirties (dviejų butų)

pastatą, (*duomenys neskelbtini*), projektą (1 t., b. l. 8–69). Projekte nurodyta statybos rūšis – paprastasis remontas, paskirties keitimas. Statinio paskirtis: būsimą – gyvenamosios paskirties (dviejų butų) pastatas, esama – pagalbinio ūkio paskirties pastatai. Statinio kategorija: būsimą – neypatingasis statinys, esama – nesudėtingieji statiniai.

Pareiškėjas atsakovei 2023 m. liepos 21 d. pateikė prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą (reg. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (1 t., b. l. 70).

Atsakovė Sprendimu atmetė pareiškėjo Prašymą vadovaudamasi Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatomis, jog nesumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka, kai ją privaloma sumokėti, kaip numatyta Statybos įstatymo 27 straipsnio 8 dalyje (1 t., b. l. 70).

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas, Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymas, Lietuvos Respublikos statybos įstatymas ir kiti teisės aktai.

Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymas reglamentuoja savivaldybės infrastruktūros plėtrą ir jos planavimą, įgyvendinimą, finansavimą ir nustato savivaldybės infrastruktūros plėtroje dalyvaujančių asmenų teises ir pareigas (1 straipsnio 1 dalis). Įstatymo tikslas – užtikrinti savivaldybės reikmes atitinkančią savivaldybės infrastruktūros plėtrą (2 straipsnio 2 dalis). To paties straipsnio 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad inžinerinė savivaldybės infrastruktūra – šilumos perdavimo tinklai, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų, įskaitant paviršines nuotekas, tvarkymo inžineriniai statiniai, vietinės reikšmės keliai, kiti transporto statiniai, už kurių statybą, įrengimą ir (ar) eksploatavimą savivaldybės teritorijoje atsakingas savivaldybės infrastruktūros organizatorius ir (ar) savivaldybės infrastruktūros valdytojas. Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad savivaldybės infrastruktūra – socialinė savivaldybės infrastruktūra ir inžinerinė savivaldybės infrastruktūra. Pagal Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 2 straipsnio 7 dalį, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka – pagal savivaldybės tarybos sprendimu tvirtinamą tarifą apskaičiuojama vienkartinė įmoka, kurią savivaldybei moka Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, pateikę prašymą gauti statybą leidžiantį dokumentą *naujam statiniui statyti ar esamam rekonstruoti teritorijoje*, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, ir (ar) planuojantys toje teritorijoje statyti ar rekonstruoti statinį, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir kuriam reikalinga savivaldybės infrastruktūra, tačiau statybą leidžiančio dokumento nereikia. Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, moka naujai statomo, rekonstruojamo pastato, esamą inžinerinį statinį rekonstruojančio į pastatą ir (ar) kito inžinerinio statinio, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, statytojas (vystytojas), išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus atvejus. Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2 dalis nustato, kad savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama, kai statybą leidžiantis dokumentas išduodamas šių statinių statybai ar rekonstravimui: 1) valstybei svarbaus projekto statiniui (statiniams) ir (ar) valstybei svarbiam projektui įgyvendinti skirtam statiniui (statiniams) valstybei svarbaus projekto teritorijoje, kurios ribas nustato Vyriausybė; 2) geležinkelio infrastruktūros objektui (objektams), geležinkelio stočių ir jų aptarnavimui skirtiems statiniams, susisiekimo ir inžinerinių komunikacijų aptarnavimo objektui (objektams) susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijose, kai jų eksploatacijai nereikalinga savivaldybės infrastruktūra, išskyrus vietinės reikšmės kelius; 3) savivaldybės infrastruktūros ir (ar) jos aptarnavimui skirtiems statiniams; 4) statiniams, skirtiems krašto apsaugos sistemos institucijų funkcijoms vykdyti, statomiems krašto apsaugos tikslams skirtose teritorijose; 5) užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms, Europos Sąjungos institucijoms, jų įsteigtoms įstaigoms, tarptautinėms organizacijoms ir jų atstovybėms, kurios naudojasi privilegijomis ir imunitetais pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ir kitus teisės aktus.

Remiantis aptartu teisiniu reguliavimu, sprendina, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokama mokama, kai naujai statomas arba rekonstruojamas statinys.

Statybos įstatymo 2 straipsnio 58 dalyje numatyta, kad statinio paprastasis remontas (atitinka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso sąvoką „einamasis remontas“) – statyba, kurios tikslas – atnaujinti statinį jo nerekonstruojant ar kapitališkai neremontuojant. To paties straipsnio 72 dalyje numatyta, jog statinio rekonstravimas – statyba, kurios tikslas – perstatyti statinį: pakeisti statinio laikančiąsias konstrukcijas, pakeičiant statinio išorės matmenis (ilgį, plotį, aukštį ir pan.).

Remiantis aptartu teisiniu reguliavimu, darytina išvada, jog statinio rekonstrukcija negali būti tapatinama su statinio paprastuoju remontu.

Statybos įstatymo 27 straipsnio 8 dalyje nurodyta, jog jeigu pateikti ne visi statybą leidžiančiam dokumentui išduoti privalomi dokumentai ir (ar) vadovaujantis Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatomis nepasirašyta savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis, nesumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka, kai ją privaloma sumokėti, ar prašantis išduoti statybą leidžiantį dokumentą asmuo negali įgyvendinti statytojo teisės pagal šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus, ar nepateikta informacija, patvirtinanti apie žyminio mokesčio už statybą leidžiančio dokumento išdavimą sumokėjimą, Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“ įregistruotas prašymas išduoti statybą leidžiantį dokumentą nepriimamas ir apie tai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas (išskyrus šio straipsnio 11 dalyje nustatytą atvejį) nuo prašymo išduoti statybą leidžiantį dokumentą įregistravimo dienos pasinaudojant Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinę sistemą „Infostatyba“ pranešama prašymą teikusiam asmeniui.

Pareiškėjas teigia, kad Sprendime abstrakčiai nurodytas teisinis reglamentavimas, kuris nesusietas su konkrečia faktine situacija, todėl Sprendimas nelaikytinas išsamiu ir suprantamu. Sprendimas neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose keliamo administraciniam sprendimui motyvuotumo ir pagrįstumo reikalavimo.

Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog administraciniame sprendime turi būti nurodyta: <...> 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad VAĮ 8 straipsnio 1 dalimi (redakcija, galiojusi iki 2020 m. spalio 31 d.), kuriuo nuostatos iš esmės perkeltos į VAĮ 10 straipsnio 5 dalį, iš esmės yra siekiama užtikrinti, jog asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai, tuo atveju, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprenddamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* (liet. esant konkrečiai situacijai; tik šiuo atveju; tik šį kartą) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą. VAĮ 8 straipsnio 1 dalies reikalavimų nepaisymas ir konkrečių teisės normų nesusiejimas su objektyviais duomenimis (faktais) pripažintinas esminiu trūkumu, kai toks pažeidimas ne tik paneigia asmens teisę žinoti teisei priešingos veikos ribas, riboja teises į teisminę gynybą, bet ir ginčui persikėlus į teismą atima galimybę pastarajam suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo apimtį, o kartu visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. rugsėjo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1566-520/2019 ir kt.).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo taip pat akcentuota ir tai, kad viešojo administravimo subjektai yra saistomi gero administravimo principo imperatyvų. Šis principas

įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (žr. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalies nuostatą, jog visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje ir kt.). Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2012 m. spalio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-134/2012, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. vasario 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1024-662/2020 ir kt.).

Skundžiamame Sprendime abstrakčiai nurodyta, jog nesumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka, nors privaloma mokėti, tačiau nenurodyta, kokiomis įstatymo nuostatomis remiantis pareiškėjas turi šią įmoką mokėti, Sprendime nesusieta Prašyme nurodyta situacija su teisiniu reguliavimu. T. y., neanalizuota ar atliekant paprastąjį remontą, keičiant paskirtį, reikalinga mokėti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pagal Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymą, ar tas statinys nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra. Todėl tai vertinant, akivaizdu, kad pareiškėjui nebuvo aišku tokio Sprendimo motyvai, t. y. dėl kokių priežasčių šiuo konkrečiu atveju jam reikia mokėti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką.

Atkreiptinas dėmesys, jog atsakovė atsiliepimu papildė Sprendimo motyvus, nurodė papildomus argumentus ir teisinį reguliavimą, kuriuo nesirėmė Sprendime.

Remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. gruodžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-1536/2014, 2016 m. vasario 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016, 2022 m. gegužės 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-261-502/2022).

Vadovaujantis aptartu Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išaiškinimu, atsakovės vėliau teikti argumentai atsiliepime Sprendimo motyvai, kurie nebuvo nurodyti skundžiamo Sprendimo priėmimo metu, negali būti vertinami kaip Sprendimo motyvai. Šiuo atveju Komisija neturi teisės pati nusistatyti priežastį, dėl kurios buvo priimtas atitinkamas Sprendimas (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1240-556/2018 ir kt.). Atkreiptinas dėmesys, jog atsiliepime nurodant papildomus motyvus, kuriais nebuvo remtasi Sprendimo priėmimo metu, pareiškėjui bus užkertamas kelias tinkamai įgyvendinti teisę į gynybą, siekiant nuginčyti tokį Sprendimą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija šioje byloje nevertina atsakovės atsiliepime nurodytų papildomų argumentų, kurie nebuvo nurodyti priimant skundžiamą Sprendimą.

Komisija atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog Sprendimas neatitinka Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktų reikalavimų, todėl naikintinas kaip neteisėtas.

Panaikinus skundžiamą Sprendimą, tenkintinas ir išvestinis skundo reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus, t. y. iš naujo įvertinti pareiškėjo Prašymo priėmimo klausimą.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo skundas tenkintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktais, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo A. L. skundą atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus tenkinti visiškai.

Panaikinti Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 26 d. sprendimą atsisakyti priimti pareiškėjo prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą.

Įpareigoti atsakovę Kretingos rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2023 m. liepos 21 d. prašymo išduoti statybą leidžiantį dokumentą (reg. Nr. SRA-35-230721-00250) priėmimo klausimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskusti Regionų apygardos administracinio teismo Klaipėdos rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Vilija Astrauskienė

Laura Bernikienė